

"Mutter Courage" readuce Teatrul Mic în prima linie

May 24, 2013

Joi seara, o mulțime de bucureșteni a înfruntat iminența unei noi demonstrații de forță din partea naturii și a onorat cu prezența (și cu aplauzele!) premiera oficială a spectacolului "Mutter Courage și copiii ei" de Bertolt Brecht. S-au ales cu o răsplată neprețuită.

Victor Ioan Frunză, recitindu-l pe Brecht

Am găsit într-un ziar o mare prostie: cum că piesa lui Brecht ar fi montată acum pentru prima oară în România. Probabil că în 1999, când Cătălina Buzoianu transpunea "Mutter Courage" pe scena Teatrului Bulandra, autoarea articolului studia la grădiniță și, între timp, n-a învățat să caute informații pe internet. De altfel, și alte teatre din țară și-au inclus în repertoriu piesa lui Bertolt Brecht. Tocmai pentru că am văzut și alte variante, deci cunosc povestea în amănunt, am reușit să contemp lu cu sânge rece varianta directorului de scenă Victor Ioan Frunză. Dacă spectacolul m-ar fi luat pe nepregătite, cred că aș fi plâns... ochi la ochi cu ceilalți spectatori din sală. Povestea e simplă: Anna Fierling, supranumită Mutter Courage, crede că războiul este un lucru bun, pentru că îi aduce bani. Dar tot războiul este acela care îi va răpi copiii. Dacă, în alte variante ale spectacolului, Mutter Courage era o femeie hrăpăreață, abominabilă și atât (conform viziunii marxistoide a lui Brecht), în varianta Frunză, personajul este mult mai bine nuanțat. Anna Fierling, în interpretarea magnifică a Rodicăi Negrea, nu mai este o simplă "hienă a câmpurilor de luptă". Atunci când primul ei copil este ucis, te întrebi dacă nu cumva l-a sacrificat pentru a-i salva pe ceilalți doi și nu pentru a-și salva agoniseala.

Două minuni ale naturii: Rodica Negrea și Ilinca Manolache

Pe Rodica Negrea o știu de când era studentă la actorie și juca în "Efectul razelor gamma asupra anemonelor" alături de regina Olga Tudorache. De-a lungul carierei, a contrazis de multe ori prejudecata că o făptură fragilă, delicată cere exclusiv roluri suave. Acum o face din nou. Mutter Courage, în interpretarea Rodicăi Negrea, este o femeie bărbată, care își conduce afacerea cu mână de fier și fără prea multe scrupule și care, pentru a nu fi vulnerabilă, își ascunde cu grijă sentimentele. Mai ales pe cele materne. Totuși, felul în care își privește, încremenită, fiul ucis spune mai mult decât toate cuvintele din lume. Dar revelația premierei de la Teatrul Mic este Ilinca Manolache, fiica Rodicăi Negrea și a regretatului Dinu Manolache.

E greu să găsești cuvinte pentru a descrie cum întruchipează Ilinca rolul fiicei mute, Katrin. Chiar dacă nu poate să scoată decât sunete dezarticulate, Katrin ne arată că e însetată de iubire. Chiar dacă a primit "iubire" sub o formă bestială, Katrin păstrează nescapate resurse de bunătate. Chiar dacă mama ei se pregătește s-o lase de izbeliște, Katrin îi urează fericire, în felul ei. Tocmai pentru că n-o priveam cu ochii împăienjeniți de lacrimi, am putut observa exactitatea (ce ține de matematici subtile) cu care tânăra actriță își construiește personajul: dragălașenie și tragism, fără urmă de patetism sau dulcețorie.

Excelența contagioasă

Atunci când un director de scenă știe exact ce fel de spectacol vrea să facă și ce anume așteaptă de la actori, cum e și cazul nostru, excelența se transmite ca un virus. Mircea Rusu (bucătarul afemeiat Peter Pipă) oferă un surprinzător crescendo al interpretării, culminând cu song-urile care îi pun în valoare și vocea, și magnitudinea talentului actoricesc. Este scilicet și Andreea Grămoșteanu în rolul prostituatei Yvette Pottier. Abătându-se de la tradiția îngroșării și vulgarizării personajului, actrița propune o versiune mult mai naturală: chiar dacă e o biată femeie de moravuri ușoare, Yvette este luminoasă, isteată, amuzantă, caldă, generoasă, optimistă, într-un cuvânt, absolut atașantă. La rândul lui, Claudiu Istodor (Preotul militar) are o prestație admirabilă, mai ales în a doua parte a

spectacolului. Mai au de cizelat performanța cei doi tineri actori din rolul fiilor Annei. Toma Cuzin (Eiliff) are niște probleme cu dicția, iar Ștefan Lupu (Schweizerkaas) are de lucrat la structura de rezistență. Chiar dacă interpretează roluri mai mici, merită aplauze și Radu Zetu, Bogdan Talașman, Avram Birău, Petre Moraru. Orchestra (Răzvan Apetrei, Miron Sofian, Samuel Tatu, Mirel Liță, Dan Alexandru), sub direcția reputatului muzician Cári Tibor, ilustrează sugestiv evenimentele de pe scenă. Costumele superbe și decorul – un solid punct de sprijin pentru spectacol – au fost create de infailibila Adriana Grand. În concluzie, cu această premieră, Teatrul Mic se întoarce la vremurile glorioase, când avea cea mai bună ofertă din București. Merită să vă convingeți cu prima ocazie!

Gabriela Hurezean